



---

ПРИЕТИ ТЕКСТОВЕ

---

**P8\_TA(2016)0385**

**Мониторинг върху прилагането на правото на Съюза – Годишен доклад за 2014 г.**

**Резолюция на Европейския парламент от 6 октомври 2016 г. относно мониторинга върху прилагането на правото на Съюза — Годишен доклад за 2014 г. (2015/2326(INI))**

*Европейският парламент,*

- като взе предвид 32-ия годишен доклад относно контрола върху прилагането на правото на ЕС (2014) (COM(2015)0329),
- като взе предвид доклада на Комисията, озаглавен „Доклад за оценка на проекта „EU Pilot“ (COM(2010)0070),
- като взе предвид доклада на Комисията, озаглавен „Втори доклад за оценка на проекта „EU Pilot“ (COM(2011)0930),
- като взе предвид съобщението на Комисията от 20 март 2002 г. относно отношенията с жалбоподателите при нарушения на правото на Общността (COM(2002)0141),
- като взе предвид съобщението на Комисията от 2 април 2012 г., озаглавено „Осъвременяване на начина, по който се осъществяват контактите с жалбоподателя във връзка с прилагането на законодателството на Съюза“ (COM(2012)0154),
- като взе предвид Рамковото споразумение за отношенията между Европейския парламент и Европейската комисия,
- като взе предвид Междунституционалното споразумение за по-добро законотворчество между Европейския парламент, Съвета на Европейския съюз и Европейската комисия,
- като взе предвид своята резолюция от 10 септември 2015 г. относно 30-ия и 31-вия годишни доклади относно контрола върху прилагането на правото на ЕС

(2012—2013 г.)<sup>1</sup>,

- като взе предвид член 52 и член 132, параграф 2 от своя правилник,
- като взе предвид доклада на комисията по правни въпроси и становищата на комисията по икономически и парични въпроси, комисията по заетост и социални въпроси и комисията по петиции (А8-0262/2016),
- А. като има предвид, че член 17 от Договора за Европейския съюз (ДЕС) определя основната роля на Комисията като „пазителка на Договорите“;
- Б. като има предвид, че съобразно член 6, параграф 1 от ДЕС, Хартата на основните права на Европейския съюз (ХОПЕС) има същата правна стойност като Договорите и тя се отнася за институциите, органите, службите и агенциите на Съюза и държавите членки в случаите, в които прилагат европейското право (член 51, параграф 1 от ХОПЕС);
- В. като има предвид, че съобразно член 258, параграфи 1 и 2 от ДФЕС Комисията изпраща обосновано становище до държава членка, когато счита, че последната не е изпълнила задължение съобразно Договорите, и може да отнесе въпроса до Съда на ЕС, ако въпросната държава членка не се съобрази със становището в рамките на срок, определен от Комисията;
- Г. като има предвид, че Рамковото споразумение относно отношенията между Европейския парламент и Европейската комисия предвижда обмен на информация относно всички процедури за установяване на нарушения въз основа на официални уведомителни писма, но не обхваща неофициалната процедура „EU Pilot“, която предшества започването на официална процедура за установяване на нарушение;
- Д. като има предвид, че Комисията се позовава на член 4, параграф 3 от Договора за Европейския съюз (ДЕС) и на принципа на лоялно сътрудничество между Съюза и държавите членки с цел съблюдаване на задължението за спазване на поверителност от страна на Комисията спрямо държавите членки в рамките на процедурите по „EU Pilot“;
- Е. като има предвид, че процедурите по „EU Pilot“ трябва да насърчават по-тясно и последователно сътрудничество между Комисията и държавите членки с цел отстраняване на нарушения на законодателството на ЕС на по-ранен етап, за да не се стига по възможност до прилагане на процедурата за нарушения;
- Ж. като има предвид, че през 2014 г. Комисията получи 3 715 жалби, в които се докладва за потенциални нарушения на правото на ЕС, като държавите, срещу които са подадени най-много жалби, са Испания (553), Италия (475) и Германия (276);
- З. като има предвид, че през 2014 г. Европейската комисия започна 893 нови производства за установяване на нарушение, като държавите членки с най-голям брой неприключени производства са Гърция (89), Италия (89) и Испания (86);

---

<sup>1</sup> Приети текстове, P8\_TA(2015)0322.

- И. като има предвид, че член 41 от ХОПЕС определя правото на добра администрация като правото на всяко лице засягащите го въпроси да бъдат разглеждани от институциите безпристрастно, справедливо и в разумен срок, и като има предвид, че член 298 от ДФЕС посочва, че институциите, органите, службите и агенциите на Съюза изпълняват своите задачи с подкрепата на открита, ефикасна и независима европейска администрация;
1. Припомня, че в съответствие с член 17 от ДЕС Комисията е отговорна за осигуряването на прилагането на правото на Съюза, включително на ХОПЕС (член 6, параграф 1 от ДЕС), чиито разпоредби се отнасят до институциите, органите, службите и агенциите на Съюза и до държавите членки в случаите, в които прилагат европейското право;
  2. Признава, че държавите членки носят основната отговорност за правилното изпълнение и прилагане на правото на ЕС, но изтъква, че това не освобождава институциите на ЕС от задължението им при съставяне на производното право на ЕС да спазват първичното право на ЕС;
  3. Изтъква важната роля на Комисията при надзора върху прилагането на правото на ЕС и представянето на нейния годишен доклад пред Парламента и Съвета; призовава Комисията да продължи да играе активна роля в разработването на различни инструменти за подобряване на прилагането на правото на ЕС, правоприлагането и съответствието в държавите членки и да предостави данни, в допълнение към доклада относно прилагането на директивите на ЕС, относно прилагането на регламентите на ЕС в следващия си годишен доклад;
  4. Признава, че държавите членки носят основната отговорност за правилното изпълнение и прилагане на правото на ЕС, и подчертава, че при изпълнението на правото на ЕС държавите членки трябва също така да зачитат изцяло основните ценности и права, залегнали в Договорите и в Хартата на основните права на Европейския съюз; припомня, че мониторингът и оценката на изпълнението на правото на ЕС се осъществяват от Комисията; призовава, с тази цел, нееднократно държавите членки системно да използват таблици на съответствието, но изтъква, че това не освобождава институциите на ЕС от задължението им при съставяне на производното право на ЕС да спазват първичното право на ЕС; припомня му се да използва своите доклади за изпълнението по отношение на секторното законодателство;
  5. Потвърждава, че Парламентът също играе съществена роля в това отношение чрез осъществяването на политически контрол върху дейностите по прилагане на Комисията, наблюдение върху годишните доклади относно мониторинга на изпълнението на правото на ЕС и приемане на парламентарни резолюции по съответните въпроси; счита, че той би могъл да продължи да допринася за своевременното и точно транспониране на законодателство на ЕС като споделя опита си в процеса на вземането на законодателни решения чрез предварително установени връзки с националните парламенти;
  6. Отбелязва, че своевременното и правилно транспониране на правото на ЕС в националното законодателство и ясната вътрешна правна уредба следва да бъдат приоритет за държавите членки с цел да се избягват нарушения на правото на ЕС и същевременно да се осигурят на физическите лица и на предприятията

предвидените ползи, за които създава възможност ефикасното и ефективно прилагане на законодателството на ЕС;

7. Подчертава важната роля на социалните партньори, на организациите на гражданското общество и на другите заинтересовани страни за създаването на законодателство, както и за проследяването и докладването на недостатъци при транспонирането и прилагането на правото на ЕС от страна на държавите членки; отбелязва признаването от страна на Комисията на ролята на заинтересованите страни чрез въвеждането през 2014 г. на нови инструменти, които улесняват този процес; насърчава заинтересованите лица и за в бъдеще да останат бдителни в това отношение;
8. Признава влиянието на ефективното прилагане на правото на ЕС върху засилването на надеждността на институциите на ЕС; приветства значението, което се придава в годишния доклад на Комисията за петиции, внесени от граждани, предприятия и организации на гражданското общество като основно право, заложено в Договора от Лисабон, важен елемент от гражданството на Европейския съюз и важно допълнително средство за мониторинг на прилагането на правото на ЕС и установяване на евентуалните пропуски в него чрез пряко изразяване от страна на гражданите на техните мнения и опит — в допълнение към изборите и референдумите, които продължават да бъдат тяхната основна възможност за демократично изразяване;
9. Счита, че нереалистичните срокове за прилагане на законодателството могат да доведат до невъзможност за държавите членки да го спазват, като по този начин мълчаливо се одобрява забавеното прилагане; призовава европейските институции да постигат съгласие за по-подходящи срокове за прилагането на регламентите и директивите, като вземат надлежно предвид необходимите периоди за контрол и за консултации; счита, че Комисията следва да представя докладите, прегледите и преразглежданията на законодателството на датите, договорени от съзаконодателите и предвидени в съответното законодателство;
10. Приветства факта, че новото Междуинституционално споразумение за по-добро законотворчество съдържа разпоредби, които имат за цел да подобрят изпълнението и прилагането на правото на ЕС и да насърчат повече структурирано сътрудничество в това отношение; поддържа призива, изразен в споразумението, за по-добро определяне на националните мерки, които не са строго свързани със законодателството на Съюза (практика, известна като свръхрегулиране); изтъква значението на насърчаването на транспонирането и необходимостта държавите членки да предоставят уведомление и ясно да посочат националните мерки, които допълват директивите на ЕС; подчертава, че при прилагането на законодателството на ЕС държавите членки следва да избягват добавянето на ненужни тежести към законодателството на ЕС, тъй като това води до погрешно разбиране на законодателната дейност на ЕС и увеличава неоправдания скептицизъм към ЕС сред гражданите; изтъква обаче, че това по никакъв начин не засяга правомощията на държавите членки да приемат на национално равнище по-високи социални и екологични стандарти от договорените на равнището на ЕС;
11. Изтъква, че Парламентът следва да играе по-голяма роля в анализа на начина, по който присъединяващите се страни и страните, сключили споразумения за

асоцииране с Европейския съюз се съобразяват с правото на ЕС; в тази връзка предлага да се предоставя адекватна помощ на съответните държави чрез продължаващо сътрудничество с техните национални парламенти относно спазването и прилагането на правото на ЕС;

12. Предлага Парламентът да изготвя реални доклади, а не само резолюции относно всички държави кандидатки в отговор на годишните доклади за напредъка, публикувани от Комисията, за да даде възможност на всички засегнати комисии да представят съответните становища; счита, че Комисията следва да продължи да публикува доклади за напредъка за всички съседни на Съюза държави, сключили споразумения за асоцииране, така че Парламентът да направи сериозна и систематична оценка на постигнатия от тези държави напредък по прилагането на достиженията на правото на Съюза във връзка с програмата за присъединяване;
13. Приветства 32-ия годишен доклад на Комисията относно мониторинга върху прилагането на правото на ЕС и отбелязва, че през 2013 г. околната среда, транспортът и вътрешният пазар и услугите бяха областите на политики, за които повечето производства за установяване на неизпълнение на задължения останаха висящи през 2014 г.; отбелязва също, че през 2014 г. околната среда, здравеопазването, защитата на потребителите, мобилността и транспортът отново бяха областите на политики, при които бяха образувани най-много нови производства за установяване на неизпълнение на задължения; с оглед гарантиране на междуинституционална прозрачност насърчава Комисията да предложи начини за по-добър достъп на Европейския парламент до документи по производства за нарушаване на правото на Съюза;
14. Отбелязва, че според годишния доклад „броят на официалните производства за установяване на неизпълнение на задължения през последните пет години е намалял“ и че, според Комисията, това отразява ефективността на структурирания диалог с държавите членки чрез „EU Pilot“; при все това счита, че спадът през изминалите години и очакваният спад през следващите години може да се отдаде преди всичко на постоянно намаляващия брой нови законодателни предложения от страна на Комисията; припомня, че Комисията не извършва процедури по „EU Pilot“ при късно транспониране на директивите;
15. Припомня, че тази последваща оценка не отменя задължението на Комисията да наблюдава по ефективен и своевременно начин прилагането и изпълнението на правото на ЕС, и отбелязва, че Парламентът би могъл да окаже съдействие при прегледа на изпълнението на законодателството чрез своите процедури за контрол спрямо Комисията;
16. Отбелязва, че увеличаването на броя на нови процедури „EU Pilot“ през разглеждания период и намаляването на броя на образуваните производства за установяване на неизпълнение на задължения показват, според годишния доклад, че системата „EU Pilot“ се е утвърдила като полезна и е оказала положително въздействие чрез насърчаване на по-ефикасното изпълнение на правото на ЕС; заявява повторно обаче, че прилагането на правото на ЕС не е нито достатъчно прозрачно, нито подлежи на реален контрол от жалбоподателите и заинтересованите страни, и изразява съжаление, че въпреки многократните му искания Парламентът все още не разполага с адекватен достъп до информация относно процедурата „EU Pilot“ и висящите производства; в тази връзка

призовава Комисията да осигури по-голяма прозрачност по отношение на информацията за процедурата „EU Pilot“, както и за висящите производства;

17. Изразява мнението, че финансовите санкции за неспазване на законодателството на ЕС следва да бъдат ефективни, пропорционални и възпиращи, като вземат предвид повторни нарушения в същата област, както и че законните права на държавите членки трябва да се зачитат;
18. Изтъква, че в Европейския съюз, основан на принципите на правовата държава и на сигурността и предвидимостта на законите, гражданите на ЕС трябва да бъдат в правото си да бъдат информирани на първо място по ясен, достъпен, прозрачен и своевременен начин (чрез интернет и чрез други средства) дали и кои национални разпоредби са били приети при транспониране на правото на ЕС и кои са националните органи, компетентни по правилното му прилагане;
19. Призовава Комисията да свърже всички интернет портали, точки за достъп и информационни уебсайтове в единен портал, който да предоставя на гражданите лесен достъп за подаване на онлайн жалби и достъпна информация относно процедурите за установяване на нарушения; призовава също така Комисията да включи в следващия си мониторингов доклад подробна информация относно използването на тези портали;
20. Припомня двустранните задължения за лоялно сътрудничество между Комисията и Парламента; призовава за преразглеждане на Рамковото споразумение за отношенията между Европейския парламент и Европейската комисия относно предоставяне на информация за процедурите по „EU Pilot“ под формата на (поверителен) документ на компетентната по тълкуването и прилагането на правото на Съюза комисия на Европейския парламент;
21. Припомня, че в своята резолюция от 15 януари 2013 г.<sup>1</sup> Парламентът призова за приемане на регламент на ЕС за административно-процесуално право на Европейския съюз въз основа на член 298 от ДФЕС, но че въпреки приемането на резолюцията с убедително мнозинство (572 „за“, 16 „против“, 12 „въздържали се“), искането на Парламента не беше последвано от предложение на Комисията; приканва Комисията да преразгледа резолюцията на Парламента с оглед да бъде изготвено предложение за законодателен акт относно административно-процесуалното право;
22. Изразява по-конкретно съжаление по повод факта, че след призива му не бяха предприети последващи действия под формата на регламент, установяващ различните аспекти на производството за установяване на неизпълнение на задължения и на предварителното производство за установяване на неизпълнение на задължения, в това число уведомленията, задължителните срокове, правото на изслушване, задължението за посочване на основанията и правото на всяко лице на достъп до неговото досие, така че да се утвърдят правата на гражданите и гарантиране на прозрачност;
23. В този контекст припомня, че комисията по правни въпроси състави нова работна група по въпросите на административното право, която реши да изработи

---

<sup>1</sup> ОВ С 440, 30.12.2015 г., стр. 17.

актуален проект за регламент за административно-процесуалното право на Европейския съюз като "източник на вдъхновение" за Комисията, не с цел да поставя под съмнение правото на инициатива на Комисията, а за да покаже, че такъв регламент би бил както полезен, така и осъществим;

24. Счита, че намерението на посочения проект за регламент не е да заменя действащото законодателство на ЕС, а по-скоро да внесе допълнения в случай на наличие на пропуски или на проблеми с тълкуването, както и да внесе повече достъпност, яснота и последователност при тълкуването на действащите разпоредби, което е от полза за гражданите и предприемачите, както и за администрацията и нейните служители;
25. Следователно още веднъж призовава Комисията да представи законодателно предложение относно административно-процесуалното право на Европейския съюз, като вземе предвид мерките, предприети досега в тази област от Европейския парламент;
26. Припомня, че дори когато действат като членове на групи от международни кредитори („тройки“), институциите на ЕС са обвързани с Договорите и Хартата за основните права на Европейския съюз;
27. Призовава Комисията да отдаде реален политически приоритет на спазването на правото на ЕС, което следва да се осъществява в тясно сътрудничество с Парламента, който е задължен: а) да търси политическа отговорност от Комисията и б) в качеството си на съзаконодател да гарантира, че самият той е информиран в пълна степен с оглед на постоянното подобряване на законодателната му дейност;
28. Подкрепя създаването на процедура в рамките на Парламента за наблюдение на прилагането на законодателството на ЕС в държавите членки, в рамките на която да може да се анализира въпросът за неизпълнението по начин, специфичен за отделните държави, и да се взема под внимание фактът, че съответните постоянни комисии на Парламента наблюдават прилагането на правото на ЕС в рамките на своите области на компетентност;
29. Възлага на своя председател да предаде настоящата резолюция на Съвета и на Комисията, както и на Комитета на регионите, Европейския икономически и социален комитет и на националните парламенти.